

prima instanță: A. Catană

dosarul nr. 3rh-90/16

instanța de apel: A. Panov, A. Nogai, V. Brașoveanu

instanța de recurs: Iu. Sîrcu, T. Chișca-Doneva, Iu. Bejenaru

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd cererea de revizuire depusă de Volconovici Corneliu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Volconovici
Corneliu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea
ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența
forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, prin care
recursul declarat de Volconovici Corneliu, prin intermediul avocatului Gutium
Galina, a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a ț ă:

La 28 mai 2014 Volconovici Corneliu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului
de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la
muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Volconovici Corneliu a invocat că începînd
cu data de 01 iulie 1999 a activat în cadrul Serviciului Vamal al RM, ultima funcție
ocupînd de inspector superior al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto).

Invocă că la data de 04 martie 2014, prin ordinul Serviciului Vamal al RM
nr.255-p i s-a aplicat sancțiunea disciplinară - eliberarea din serviciu în organul
vamal, în temeiul art.26 lit.g) și art.43 alin.(2) lit.h) din Legea serviciului în
organele vamale, nr. 1150-XVI din 20.07.2000, și art.206 alin.(2) din Codul muncii,
cu ordinul menționat luînd cunoștință la data de 30 aprilie 2014.

Consideră sancțiunea disciplinară - eliberarea din serviciu în organul vamal,
ca fiind aplicată neîntemeiat și, prin urmare, ordinul Serviciului Vamal al RM
nr.255-p din 04.03.2014 ca fiind emis nelegitim.

Invocă că drept temei pentru emiterea ordinului nr.255-p din 04.03.2014 Serviciul Vamal al RM a indicat, că la data de 12.02.2014, aproximativ la ora 11.30 de către colaboratorii Serviciului echipei mobile Centru pe traseul Leușeni-Chișinău a fost stopat pentru verificare mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter” cu n/î KGW 777, la volanul căruia se afla V. Graur. În urma efectuării controlului a mijlocului de transport vizat, au fost depistate mărfuri - mobilă uzată, aspirator de praf și set de cratițe, fără acte de proveniență, nedeclarate organului vamal. Aceste mărfuri aparțineau șoferului și pasagerilor aflați în mijlocul de transport respectiv. Drept urmare, unitatea de transport a fost reținută și escortată la Biroul Vamal Chișinău. Verificând proveniența mărfurilor depistate, s-a constatat că când unitatea de transport a traversat frontiera de stat la data de 12.02.2014, intrând în RM prin Postul vamal Leușeni-Albița (auto), Biroul Vamal Leușeni, actele vamale au fost perfectate de Corneliu Volconovici - inspector superior al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto).

Menționează că la perfectarea actelor vamale, șoferul și pasagerii aflați în mijlocul de transport au completat declarațiile vamale de tipul DV-6, indicând mobila uzată, hainele personale, aspiratorul și setul de cratițe, iar reieșind din faptul, că marfa nu depășea suma de 300 euro de persoană și nu era destinată activității comerciale și de producție, el le-a permis trecerea peste frontiera vamală.

Susține că aceste circumstanțe se confirmă prin însuși declarațiile vamale (Formularul tipizat DV-6") din 12.02.2014 către Departamentul controlului vamal al RM, completate și semnate personal de cetățenii Olaru Tatiana, Graur Vasile și Ursu Vladislav, prin care se declară autorității vamale marfa corespunzătoare, cantitatea și valoarea în vamă a mărfii.

Consideră, că temeiul indicat de Serviciul Vamal al RM în Ordinul nr.255-p din 04.03.2014 precum că el a permis trecerea peste frontiera vamală a mărfurilor nedeclarate, este nefondat.

Menționează, că drept temei pentru emiterea ordinului nr.255-p din 04.03.2014, Serviciul Vamal al RM indică că în baza rapoartelor întocmite de Secția contracararea fraudelor vamale din data de 12.02.2014 a fost solicitată calcularea valorii în vamă și a drepturilor de import la locul reținut de marfa, iar drept rezultat, colaboratorii Secției venituri și valoare în vamă au stabilit, că cuantumul drepturilor de import ce urma a fi încasat pentru mărfurile deținute de pasagerii unității de transport reținute, depășește suma de 6500 lei.

Specifică, că el s-a bazat pe declarațiile lui Olaru Tatiana, Ursu Vladislav și Graur Vasile, care au determinat valoarea în vamă a mărfurilor introduse conform metodelor la evaluare stabilite de art.10 al Legii nr.1380 din 20.11.1997 Cu privire la tariful vamal, pe care au indicat-o în declarațiile vamale din 12.02.2014. Drept urmare, el a verificat corectitudinea determinării de către declaranții Olaru Tatiana,

Ursu Vladislav și Graur Vasile a valorii în vamă a mărfii introduse, inclusiv corectitudinea metodei alese de declaranți pentru determinarea valorii în vamă a mărfii introduse, oportunitatea aplicării ei, integritatea documentelor obligatorii și suplimentare, prezentate de declaranții Olaru Tatiana, Ursu Vladislav și Graur Vasile, și corespunderea lor cu cerințele stabilite.

Consideră, că el în calitate de factor de decizie, a luat decizia despre corectitudinea valorii în vamă a mărfii anunțate de Ursu Vladislav, Olaru Tatiana și Graur Vasile în declarațiile vamale (Formularul tipizat DV-6).

Astfel, în legătură cu faptul că valoarea în vamă a mărfii nu depășea suma de 300 euro de persoană și nu era destinată activității comerciale și de producție, el a permis trecerea acestei mărfi peste frontiera vamală.

În opinie reclamantului, dânsul nu a încălcat vreo prevedere a legislației vamale și, respectiv, nu a admis vreo încălcare a atribuțiilor de serviciu.

Mai specifică că din textul ordinului contestat nu se deduce încălcarea prevederilor legislației vamale concret săvârșite de dânsul pentru ce a fost eliberat din serviciu, iar normele de drept la care face trimitere Serviciul Vamal al RM poartă un caracter general.

Indică, că Serviciul vamal al RM la aplicarea sancțiunii disciplinare prin eliberare din serviciu în organul vamal nu a ținut cont nici de gravitatea faptei imputate, de circumstanțe obiective cum ar fi activitatea în organele vamale pe parcursul a 15 ani, soldată cu stimulări pentru succese în muncă și fără careva abateri disciplinare, precum și că are doi copii minori la întreținere, iar soția Volconovici Silvia se află în concediu pentru îngrijirea copilului.

Specifică că Serviciul Vamal al RM în Ordinul nr.255-p din 04.03.2014 nu a indicat nici termenul în care sancțiunea poate fi contestată și nici organul în care sancțiunea poate fi contestată, prin care fapt a încălcat expres art.210 alin.(l) lit.d) și lit.c) al Codului muncii.

Solicită anularea ordinului de concediere nr.255-p din 04.03.2014 ca fiind ilegal, restabilirea sa în funcția de inspector superior al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) în cadrul Biroului Vamal Leușeni; încasarea salariului mediu pe perioadă de absență forțată de la muncă din data concedierii la 30 aprilie 2014 și până la data pronunțării hotărârii instanței de judecată; încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat; încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 03 aprilie 2015 Volconovici Corneliu a declarat apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Volconovici Corneliu și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 17 noiembrie 2015 Volconovici Corneliu, prin intermediul avocatului Gutium Galina, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, recursul declarat de Volconovici Corneliu, prin intermediul avocatului Gutium Galina, a fost considerat inadmisibil.

La 09 august 2016 Volconovici Corneliu a declarat cerere de revizuire la încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, prin care a solicitat casarea tuturor hotărîrilor judecătorești și admiterea acțiunii.

În motivarea acțiunii revizuentul a indicat că după emiterea încheierii Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016 și anume la data de 27 mai 2016 i-au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute lui anterior și anume că la solicitarea sa de a-i fi eliberat un certificat cu privire la perioada activității sale de muncă în cadrul Biroului Vamal Leușeni al Serviciului Vamal, prin răspunsul nr.28/29-881 din 27.05.2016, Biroului Vamal Leușeni al Serviciului Vamal i-a comunicat că a activat la biroul vamal Leușeni în funcție de inspector superior pe perioada anilor 05.04.2012 pînă la 30.04.2014, totodată, confirmînd faptul că pe perioada activată a fost membru de sindicat al biroului vamal Leușeni.

Sușține că în situația în care Serviciul Vamal pe parcursul judecării prezentei pricini a negat faptul că Volconovici Corneliu a fost membru al organului sindical, consideră că Certificatul Biroului Vamal Leușeni al Serviciului Vamal nr.28/29-881 din 27.05.2016, prin care se confirmă inversul, este un înscris probator ce schimbă situația de fapt.

Astfel, invocă că Serviciul Vamal l-a eliberat din serviciu în organul vamal, el fiind membru al organului sindical, fără consultarea prealabilă a Comitetului sindical al Biroului Vamal Leușeni, prin ce a încălcat expres art.87 alin.(1) al Codului muncii, - „Interzicerea concedierii fără acordul organului sindical”, care stabilește că concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art.86 alin.(1) lit.c), d), e), g) și h) poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Pentru probarea temeiului de revizuire invocat – art. 449 lit. b) CPC, revizuiantul a prezentat ca circumstanță esențială a pricinii care nu i-a fost cunoscută, și anume faptul că prin răspunsul nr.28/29-881 din 27.05.2016, Biroului Vamal Leușeni al Serviciului Vamal a conformat faptul că pe perioada activată a fost membru de sindicat al biroului vamal Leușeni. Astfel, în opinia revizuiantului situația dată ar face ilegală concedierea sa fără acordul organului sindical.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuiantului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

La probarea circumstanțelor conform art. 449 lit. b) CPC, trebuie de avut în vedere ca circumstanțele prezentate ca fiind noi trebuie să nu fi fost cunoscute și nici să nu fi putut fi cunoscute revizuiantului anterior, dar să fi existat la momentul examinării și soluționării pricinii civile, mijloacele de probă prin care se constată „circumstanțele nou descoperite” trebuie să fi existat în momentul judecării procesului terminat prin hotărârea revizuită, iar revizuiantul să fi fost împiedicat a prezenta aceste probe din împrejurări ce nu depind de voința sa, revizuiantul trebuie să dovedească că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Verificând temeinicia motivelor de revizuire raportate la art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că acestea nu sunt concludente și rezidă din interpretarea greșită a prevederilor art. 449 lit. b) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că circumstanța prezentată ca temei de revizuire, faptul că prin răspunsul nr.28/29-881 din 27.05.2016, Biroului Vamal Leușeni al Serviciului Vamal a conformat faptul că pe perioada activată a fost membru de sindicat al biroului vamal Leușeni, nu poate fi considerată, în sensul art. 449 lit.b) CPC, ca o circumstanță esențială a pricinii care nu a fost și nu a putut fi cunoscută revizuiantului. Faptul că dînsul este membru de sindicat a fost invocat de însuși

revizuent în cerea de chemare în judecată, precum și în cererea de apel și nu era lipsit de dreptul de a prezenta probe în acest sens la examinarea cauzei.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților – de obicei descoperite ulterior, iar argumentele invocate de revizuent nu pot fi admise ca temei de revizuire.

În acest sens, instanța de recurs face referire la jurisprudența CEDO care statuează că *competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare* (cauza Popov-2 contra Moldovei din 06.12.2005, cererea nr.19960/04, § 45).

Astfel, argumentele invocate de către revizuent în cererea de revizuire nu întrunesc nici unul din temeiurile prevăzute de normele citate.

Totodată, admiterea cererii de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale (Brumărescu versus România, Roșca versus Moldova, Eugenia și Doina Duca versus Moldova din 03.03.2009).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Volconovici Corneliu împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Volconovici Corneliu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru